

Foreninger ikke kunnet afgive Beretningen eller stuet at gjøre det, og dels er der flere Beretninger fra de gamle Foreninger, som senere ere supplerede eller kunne suppleres med yderligere Oplysninger om flere afgivne Stad. Naturligvis er hele Bevillingen given under Forudsætning af, at der fra Ministeriets Side gjøres en Ende paa den nuværende Tilstand, saaledes at de, som man vistnok selv erkjendte, mindre nyttige, for ikke at sige høist oversflødige, Forbud mod Skydning i enkelte Kredse bortfalder. Jeg ved ikke, om Ministeriet nu nærer nogen Vængstelse for at blive styrket ved en Revolution fra Skytteforeningernes Side, men den almindelige Mening er, at der er ingen Fare, selv om alle Skytteforeningerne fik Lov til at komme sammen og skyde deres Rifler af. Den Fare, som Regjeringen derved blev udsat for, vil ikke være Noget mod den, man daglig er udsat for ved Gendarmerne, og jeg tror, at man vilde rydde et næsten latterligt Stridspunkt af Veien, om Ministeriet nu bekvemmede sig til at ophæve disse Forbud mod Skydning, som ere unyttige og oversflødige, og som i alt Fald nu synes absolut ubegrundede. Man har hidtil fundet sig dert, fordi man mente, at Ministeriet nærrede Frygt for sin personlige Sikkerhed efter det berømte Attentat paa Toldbodeveien; men jeg tror, at Regjeringen kan være ganske rolig, og at det navnlig vil være rigtigt at lade disse Forbud bortfalde. Det er under denne Forudsætning, at Bevillingen er given. Det hører vel ikke under Indenrigsministeren, men jeg antager, at naar den høitærede Indenrigsminister vil anvende sine bona officia hos sin Kollega Justitsministeren, saa vil det lykkes at faae denne Ordenens Haandhæver til at bringe Fred i Landet uden disse Forbud. Vi have saa Gendarmene tilbage; de skyde rigtignok Medborgere, men de lade nok være at skyde paa Ministre.

Scharling: Jeg skal ikke opholde det ærede Thing ved at gaa nærmere ind paa det af den ærede Ordfører mere udførlig omtalte Vædringsforslag under Nr. 30, som er stillet af Udvalgets Flertal angaaende en mindre Nedsættelse paa Veterinær- og Landbohøjskolens Budget. Mindretallet har ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at begrænde

Omfanget af den Udvidelse af Undervisningen, som er foreslaet fra Ministeriets Side, men da Landbohøjskolens tilstedeværende Direktør mulig selv ønsker at udtale sig om denne Sag, skal jeg ikke trætte det ærede Thing ved nu at komme ind derpaa. — Derimod skal jeg gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til de Vædringsforslag, der vedrøre Bevillingen til andre Næringer end Landbruget paa § 19, nemlig dels Handelsdirektoratet, dels Jufferforsikringsforeningen og dels Understøttelsen til Garverforeningen. Det forekommer mig nemlig, at paa en Tid, hvor samtlige Landets Næringsveie, kan man vel sige, leve under et stærkt Tryk og spejde til alle Sider for at finde Hjælp og Understøttelse til at komme ud over disse daarlige Tider, vilde det være rigtigt, om dette Thing, hvori særlig Landbruget er saa stærkt repræsenteret, medens de andre Næringsveie ere overmaade svagt repræsenterede, vilde vise den samme Liberalitet overfor disse, som gennemgaaende vises overfor Landbruget. Der er jo fra Landbrugets Side opstillet Forordninger, som ere blevne imødekommne, om at støttes paa mange forskjellige Maader, haade paa Finantsloven og ved andre Love, deriblandt ved Udvidelsen af Samfærdighedsmidlerne, f. Ex. ved en betydelig Udvidelse af Dampskibsarten mellem Esbjerg og England, ved Loven om en Bevilling til Indsamling af Oldborrer, ved Loven om Kunstsmør, ved Konverteringslettelse o. s. v. Jeg udtaler mig langt fra imod at støtte Landbruget paa disse Maader, jeg er tværtimod med til at anbefale, hvad der i saa Henseende er foreslaet, men det forekommer mig dog, at der ogsaa kunde være al Grund for dette Thing til at vise en lignende Liberalitet overfor de Vuffer, som notorisk næres og fremsættes fra andre Næringsveies Side, og dette gjælder da særlig om det foreslaaede Handelsdirektorat. De Indvendinger derimod, som den ærede Ordfører fremkom med, kan jeg ikke tillægge særlig stor Betydning, men jeg vil tilføie, at selv om jeg kunde tillægge dem større Vægt, vilde jeg dog ikke tage i Betænkning at stemme for den forholdvis lille Bevilling, naar det er et saa godt som enstemmigt Ønske i Handelsstanden at faae en saadan Institution, og naar der i denne Stand er en udbredt Formening om, at det vilde være en Støtte for Handelen i disse